อนุสรณ์

เนื่องในงาน พระราชทานเพลิงศพ

นาวาโทสุข สงกรานตานนท์

และ

ฌาปนกิจศพ

คุณพ่อชู พรหมแจ้ง

ณ ฌาปนสถาน วัดวิจิตรการนิมิตร

ต. บางแวก อ. ภาษีเจริญ จ. กรุงเทพมหานคร

วันพฤหัสที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๐

อนุสรณ์

เนื่องในงาน พระราชทานเพลิงศพ

นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ตม.จช.

และ

ฌาปนกิจศพ

คุณพ่อชู พรหมแจ้ง

ณ ฌาปนสถานวัดวิจิตรการนิมิตร

ต. บางแวก อ. ภาษีเจริญ จ. กรุงเทพมหานคร

วันพฤหัส ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๐

ศาสนสุภาษิต

รูปํ ชีรติ มจฺจานํ นามํ โคตฺตํ นชีรติ

รูปกายของสัตว์ ทั้งหลาย ย่อมชำรุดทรุดโทรมไป

แต่ชื่อเสียง วงศ์สกุล ยังหาเสื่อมสูญไม่

ขอกราบขอบพระคุณ

ทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลามาให้เกียรติในงานพระราชทานเพลิงศพ นาวาโท สุขสงกรานตานนท์ และฌาปนกิจศพ คุณพ่อชู พรหมแจ้ง

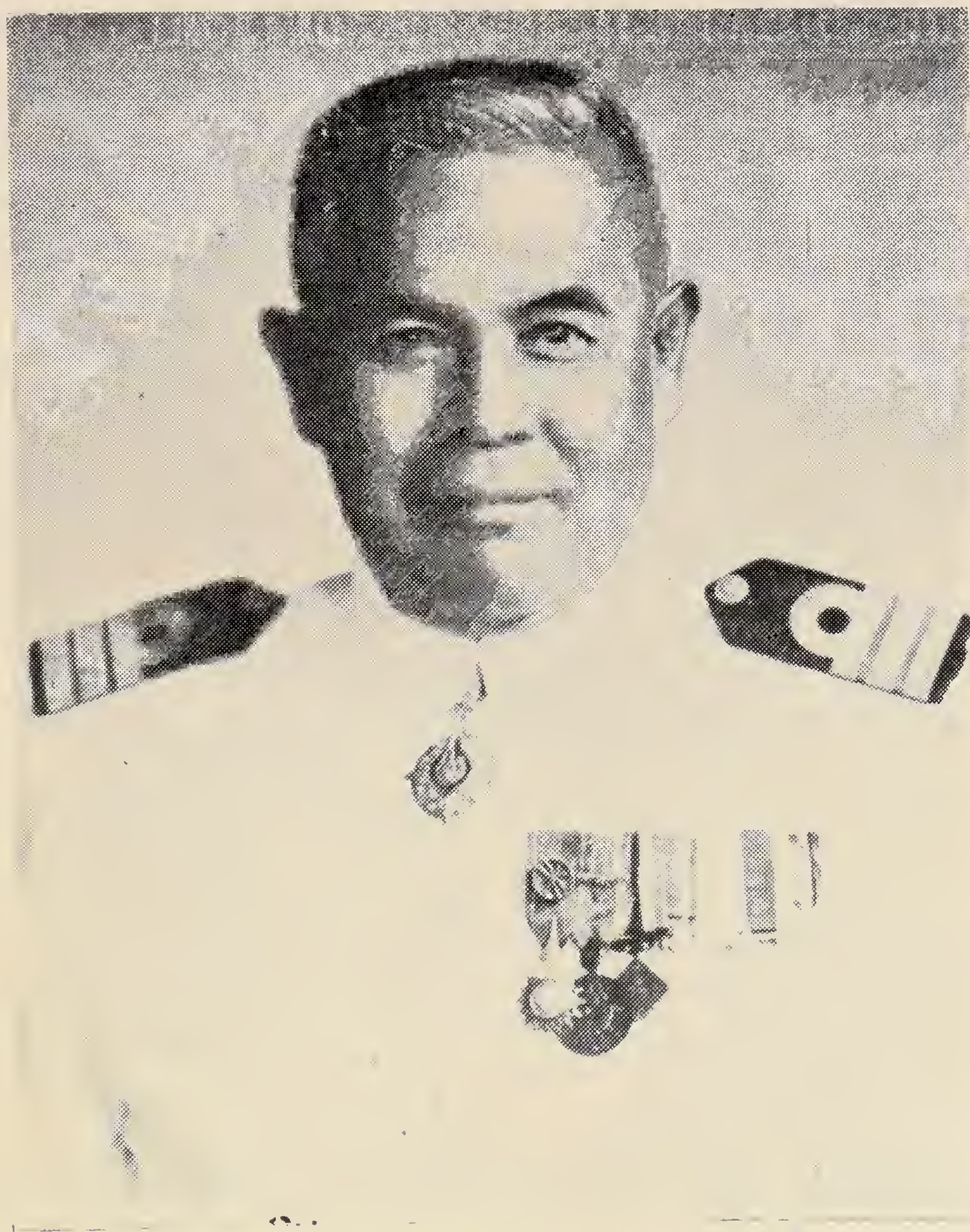
ทุกท่าน ที่ แสดงไมตรีจิตต์ให้เกียรติต่อคำไว้อาลัย

ทุกท่าน ที่ช่วยเหลือในงาน

ทุกท่าน ที่ เขียนบทความอันควรแก่การนำมาใช้เป็นประโยชน์

หากมีสิ่งใดบกพร่องประการใด ขอได้โปรดประทานอภัยให้ด้วย

เจ้าภาพ

น.ท. สุข สงกรานตานนท์

ชาตะ วันพฤหัส ที่ ๙ กรกฎาคม ๒๔๕๑

มรณะ วันอังคาร ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัดที่	คำผิด		แก้เป็น
ง	13	รายการทัพ	,,	ราชการทัพ
	14	อินโอจีน	,,	อินโดจีน
จ	15	6512	,,	2512
1	16	โรงควาวดัน	,,	โรคความดัน
3	9	ขอ	,,	ที่
5	8	อาอาหาร	,,	อาหาร
7	4	ไกล	,,	ใกล้
10	2	พฤจิกายน	,,	พฤศจิกายน
	5	สด	,,	สุด
21	9	จา	,,	จำ
22	5	จัก	,,	จัด
25	4	อน	,,	อัน
38	2	ทรง	,,	ทราบ
42	13	นาวาตรีเตียม	,,	นาวาตรีเทียม
45	3	ได้สั่ง	,,	ได้สร้าง
	7	พระครูปลดตี๋	,,	พระครูปลัดตี๋
49	11	นครศรีอยู่ยุธยา	,,	นครศรีอยุธยา
51	2	ผล	,,	ผม
		ท่านไปกลับ	,,	ท่านไปไม่กลับ

นายชู พรหมแจ้ง

ชาตะ บี่มะโรง พ.ศ. ๒๔๓๔
วันพฤหัสบดี เดือนอ้าย

มรณะ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

หน้าศพ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน.
วันบำเพ็ญกุศลสวดพระอภิธรรม ภรรยา และบุตร ธิดา

คุณแม่, ลูก, หลาน, ถ่ายรูปพร้อมกันหน้าศพ
น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน.

ประวัติย่อ

นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ ทม. จช. เกิด ณ วันที่ ๕ ฯ ๘ ปีวอก ตรงกับวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๔๕๑ เป็นบุตรหมื่นรักษานาเวศ (ฉิม) และนางเทียง สงกรานตานนท์

การศึกษา

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยม ๘ จากโรงเรียนมัธยมวัดนวลนรดิศ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๘

เข้ารับราชการ และ ศึกษา เหล่าทัพเรือ

สำนักวิชา ร.ร. พล พรรคกลิน สอบได้ชั้นตรี พ.ศ. ๒๔๖๙

สำนักวิชา ร.ร. ชุมพล สำเร็จนักเรียนพันจ่าเหล่าพรรคกลิน ได้ชั้นโท

นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ ได้ทำการสมรสกับนางสนิท พรหมแจ้ง บุตร นายชูพรหมแจ้ง และนางเจริญ พรหมแจ้ง มีบุตรและธิดารวม ๓ คน คือ

๑. นางทองอยู่ ทับเทศ
๒. ร.อ. พีระ สงกรานตานนท์ ร.น.
๓. นายสมคิด สงกรานตานนท์

ตำแหน่งต่าง ๆ ที่รับราชการในกองทัพเรือ

ประจำ รร. พรรคกลิน	๑๒ เมย. ๖๙
ประจำ ร.ล. สุริยะ	๒๕ มิค. ๖๙
ประจำ รร. จ่าสำรอง	๑๗ พค. ๗๐
ประจำ รร. ชุมพล	๒๙ เมย. ๗๒
นายช่างกล ร.ล. สงขลา	๑ ธ.ค. ๘๓
หัวหน้าหมวดช่างเครื่องมือ กอง รง. การจักร อร.	๑๔ ส.ค. ๘๗
หัวหน้าหมวดช่างบัดกรี กองโรงงานจักร์ อร.	๑ เม.ย. ๘๘
หัวหน้าหมวดช่างหล่อหลอมกองโรงงานการจักรกรมอู่ทหารเรือ	๒๙ ธ.ค. ๙๔
หัวหน้าช่างปรับกอง รง. การจักร รง. ทร	๑ มค. ๙๘
หัวหน้าช่างปรับกอง รง. การจักรกรมโรงงานกรมอู่ ทร.	๑ มค. ๐๑

ยศทหาร

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

เหรียญพิทักษ์รัฐธรรมนูญ	๒๔	มีค.	๗๖
เหรียญเงินช้างเผือก	๒๖	ตค.	๘๐
เหรียญทองมงกุฎไทย	๖๐	กย.	๘๓
เหรียญชัยสมรภูมิ	๓๑	กค.	๘๔
เครื่องหมายเปลวระเบิด	๓๑	กค.	๘๔
เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย	๑๙	กย.	๘๔
เบญจมาภรณ์ ช้างเผือก	๑๙	กย.	๘๕
จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย	๔	ธค.	๙๑
เหรียญบรมราชาภิเศก (เชิน ร. ๙)	๕	พค.	๙๓
จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก	๕	ธค.	๙๗
ตริถาภรณ์มงกุฎไทย	๕	ธค.	๐๔

รายการทัพ

ไปราชการทัพในกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศส ใน คราวเรียกร้องดินแดนคืน พ.ศ. ๑๔๘๔ ในตำแหน่ง นายช่างกล ร.ล. สงขลาโดยคำสั่ง ผบ. ทร. ที่ ๑๔๐/๘๓ ลง ๓ ธ.ค. ๘๔ ตั้งแต่ ๑ ธ.ค. ๘๓ ถึง ๓๐ เมย. ๘๔

ผ่านเมืองท่าต่างประเทศ

๑. ไปราชการรับเรือตอร์ปีโด ณ ประเทศอิตาลี โดย ร.ล. อ่างทองกลับโดย ร.ล. หนองสาหร่าย ใน พ.ศ. ๒๔๘๐ ได้ผ่าน สิงคโปร์ โคลัมโบ, เอเดน, สุเอส, ปอร์ตเสด, ทวีเอสเต,, และปีนัง

๒. ไปราชการรับเรือ ท่าจีนไปโดยเรือนาจิซันมารู กลับโดย ร.ล. ท่าจีน ใน พ.ศ. ๒๔๘๐ ได้ผ่าน ฮ่องกง, โตกูยาม่า, โยโกฮามา, โกเบ, โมยิ, นางาซกิ, คาโคชิมา, คีลุง, ตาเก๊า, ฮ่องกง, เกาะไหหลำ, ตุราน, วุงโร, เกาะปูโลคอนคอร์

ออกประจำการ

ลาออกจากประจำการ เป็นนายทหารนอกราชการเพื่อรับบำนาญสังกัด กำลังกล กองทัพเรือตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๕ และย้ายประเภทเป็นนายทหารพ้นราชการสังกัด กองทัพเรือตั้งแต่ ๑ มกราคม ๖๕๑๒

นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ถึงแก่กรรมกระทันหันด้วยเส้นโลหิตในสมองแตก เมื่อ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ ยังความเศร้าสลดใจ ด้วยความเสียดาย**มาสู่ ลูก หลาน ญาติมิตร**เป็นอย่างมาก

อาลัย คุณพ่อ และสามี ที่รักเคารพ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ช่วงเวลาห่างกันเพียงระยะเวลา ๓๐ วัน เดือนนั้นเป็นเดือนตุลาคม ๒๕๑๙ ดิฉันต้องสูญเสียคุณพ่อผู้ให้กำเนิดด้วยความเศร้าสลดใจในชีวิตของดิฉันและสามีที่รักของดิฉัน ในระยะเวลาใกล้กันคุณพ่อป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูงและรักษามานานอาการท่านเป็นปกติ คุณพ่ออายุ ๘๕ ปี ปกติโดยทั่วไปคุณพ่อเมื่อวัยกลางคน ท่านแข็งแรงประกอบอาชีพในทางด้านเกษตร และไม่ชอบเที่ยวเตร่ ท่านมีใจบุญกุศลในศาสนากิจเป็นประจำ ท่านมีความหมั่นเพียรเลี้ยงลูกและท่านบำรุงลูกด้วยดี ให้ลูกยึดมั่นขยันหมั่นเพียรประกอบแต่คุณงามความดี ตามคำสั่งสอนในธรรมของพระศาสนาแม้แต่ท่านจะเป็นคนหัวโบราณ แต่ก็ปรารนาให้บุตรธิดาสนใจต่อการศึกษาและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม การจากไปของท่านด้วยความชราและหมดแรงด้วยการต่อสู้ด้วยโรงความดันโลหิตสูง แต่

ท่านก็ไม่ได้รับความทุกข์ยากและทนทรมานร่างกายแต่อย่างใด การจากไปอย่างไม่มีวันกลับยังความเศร้าสลดใจแก่ดิฉันอย่างมาก เมื่อคิดถึงกฎแห่งกรรม และธรรมดาของโลกทุกคนย่อมมี เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งนั้น ดิฉันจึงหักห้ามใจให้เกิดสงบได้ เพื่อเป็นแบบอย่างอันดีแก่ลูกหลานสืบไป ยังไม่สิ้นสุดจากความเศร้าสลดใจในการจากไปของคุณพ่อ ดิฉันก็ต้องประสพมรสุมความเศร้าครั้งยิ่งใหญ่อีก ชั่วระยะเวลาห่างกันเดือนเดียว คือเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๙ การจากไปอย่างไม่มีวันกลับมาพบหน้ากันอีกของคุณผู้ชายสามีที่รักของฉัน ดิฉันมีแต่น้ำตาให้ลูกหลานเห็นอย่างมากมาย ส่วนร่างกายและจิตใจของดิฉันเกือบจะดับไปด้วย เห็นแต่ลูก ๆ และหลานเป็นที่ยึดอยู่ดิฉันหมดสติไปชั่วขณะ ดิฉันระลึกถึงคุณความดีของคุณผู้ชายอยู่เสมอ คุณผู้ชายอายุได้ ๖๙ ปี เราเป็นผู้ริเริ่มก่อสร้างความมั่นคงของครอบครัวด้วยกันมาด้วยความยากลำบากมิเคยมีสิ่งใดเลย หรือแม้แต่เล็กน้อยซึ่งแสดงออกกระทบกระเทือนใจตลอดระยะเวลายาวนานแสนนานจนถึงวันสิ้นสุดของชีวิต ความอบอุ่นในครอบครัวตลอดจนลูก

หลานทุกคน ได้รับกันถ้วนหน้าคุณผู้ชายเป็นผู้นำที่ดีที่สุด ชีวิตของดิฉันมีคุณผู้ชายเป็นผู้นำมาสู่ความสว่างและความมั่นคงโดยตลอดซึ่งความดีงามนี้ เปรียบประดุจร่มโพธิ์ร่มไทรที่แท้จริง นับเป็นพระคุณอันยิ่งใหญ่ยากที่จะหาคำใดมาพรรณาได้

ดิฉันขอให้ผลบุญกุศลที่คุณพ่อที่เคารพ และสามีที่เคารพรักของดิฉัน ซึ่งได้บำเพ็ญกุศลประกอบแต่ความดีมาโดยตลอด จงเป็นพลังปัจจัยให้ท่านทั้งสองไม่ว่าจะอยู่ในภพภูมิใดขอได้สร้างไว้ และที่ดิฉันได้เสริมสร้างส่งดวงวิญญาณของท่านทั้งสองไปสู่สุขคติในสัมปรายภพด้วยเถิด

สนิท สงกรานตานนท์

อาลัยแด่คุณพ่อ

ไม่มีอะไรเป็นสิ่งบอกเหตุให้ลูก ๆ ได้ทราบเลยว่า คุณพ่อมีอาการความดันโลหิตสูง คุณพ่อมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง พูดคุยกับลูก ๆ หลาน ๆ ด้วยใจร่าเริงแจ่มใสเสมอ ไม่เคยพบเห็นเลยว่า คุณพ่อมีอารมย์เคลียดไม่ว่าต่อลูกหลานหรือใครก็ตาม คุณพ่อลาออกจากราชการมานานหลายปี เนื่องจากท่านรับราชการมานานและพิจารณาตนเองเห็นควรออกมาเพื่อปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ ต่อสาธารณะประโยชน์บ้าง เพราะลูก ๆ ก็สำเร็จการศึกษามีอาชีพเป็นหลักดำเนินชีวิตมาได้ดีทุกคนแล้ว ท่านได้ลาออกจากราชการแล้ว ภารกิจที่ท่านได้รับเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะมากขึ้น ไม่เว้นแต่ละวันควรที่ท่านจะได้พักผ่อนและจัดทำภารกิจภายในบ้านตามสมควรบ้าง ท่านมีจิตใจหนักแน่นอดทนและแข็งแรงพร้อมสติปัญญา มีมานะช่วยเหลือในงานและหน้าที่สาธาณะประโยชน์อย่างเอาใจใส่ไม่ว่างเว้น ท่านเป็นกรรมการช่วยบริหารงานในเขตท้องที่

หลายแห่ง ในด้านสาธาณะกุศล ไวยาวัจกรณ์ วัดปากน้ำฝั่งเหนือ กรรมการดำเนินงานสร้างพระอุโบสถ วัดวิจิตรการนิมิตร กรรมการดำเนินงานฌาปนกิจศพสมาคมฌาปนกิจศพวัดแก้ว ๆ เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนวัดปากน้ำเหนือและอื่น ๆ งานที่ท่านทำย่อมไม่มีวันว่างเว้นเป็นเวลาหลายปีตลอดมา

วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ พวกเราลูก ๆ หลาน ๆ นั่งล้อมวงรับประทานอาอาหารเช้ากับคุณพ่อด้วยความสดชื่นแล้วคุณพ่อก็ไปทำงานตอนเย็น ท่านกลับมาจากหน้าที่กรรมการดำเนินงาน ณ สมาคมฌาปนกิจศพวัดแก้วประมาณได้ ๑๗.๐๐ น. ท่านปฏิบัติกิจส่วนตัวเสร็จและปกติท่านรับทานอาหารก่อนลูก ๆ และจะมานั่งคุยกับลูก ๆ พร้อมคุณแม่ด้วยความแจ่มใสร่าเริงเป็นปกติระหว่างที่ลูก ๆ รับทานอาหารเราคุยกันปกติและชื่นชมพอใจกันตามสมควร พอสมควรแก่เวลาก็ต่างแยกย้ายกันพักผ่อน ไม่มีอะไรตกค้างให้ต้องคิด ไม่มีอะไรตกค้างที่ต้องมากังวลทุกคนได้รับความสุขจาก ใจทั่วกันปกติท่านเป็นคนขยันตื่นแต่ ๐๕.๐๐ น. ทุกวัน วันรุ่งขึ้นอากาศตอนเช้าเย็นพอ

สมควรพวกเราลูก ๆ และหลานต่างก็ลุกจะออกจากบ้านไปทำงานบ้าง เรียนบ้างตามปกติก่อน ๐๗.๐๐ น. คุณพ่อยังไม่ตื่นพวกเราทุกคนคิดกันว่าท่านคงอยากพักผ่อนเนื่องจากอากาศวันนั้นเย็นคงจะต้องการนอนพักและก็คงจะสายไปบ้าง ไม่มีใครฉงนใจเลย คุณแม่อยู่กับบ้านและรับปากว่าจะไปปลุกให้ ซึ่งปกติท่านทั้งสองแยกห้องกันพักผ่อน เมื่อคุณแม่ไปดูก็พบว่า คุณพ่อป่วยเด็กที่บ้านวิ่งออกมาบอกระหว่างที่พวกเราเดินทางออกนอกบ้าน พวกเรางงทบทวนความคิดดูว่า ไม่มีสาเหตุอะไรเลยที่เป็นสิ่งบอกเหตุว่าท่านจะป่วยได้คิดว่าท่านคงเป็นไข้หวัดธรรมดา คงมีอาการเพลียและเมื่อย เช่นอย่างที่พวกเราเป็นกันทั่ว ๆ ไป คงไม่เป็นอย่างไรมากเราจึงแยกย้ายกันมาดูคุณพ่อ และบ้างก็ไปส่งลูก ๆ ไปโรงเรียนมิให้เสียการเรียนด้วย

อาการป่วยของคุณพ่อมิใช่อย่างที่เราคาดคิด ท่านอยู่ในสภาพไม่สามารถพูดและลืมตาได้ สภาพเหมือนคนนอนหลับและกรนดัง แต่พอรู้ตัวเล็กน้อย อวัยวะบางส่วนพอขยับเขยื้อนให้ทราบได้ว่าท่านรู้สึกตัวเมื่อเราเรียก ไม่มีอะไรอีกแล้วที่เราจะช่วยท่านได้ รีบส่งโรงพยาบาลด่วน

เป็นความคิดกระทันหันคุณแม่พร้อมลูกและญาติใกล้เคียงได้ช่วยกันนำส่งโรงพยาบาลด้วยใจที่ครุ่นคิดอย่างหนักหน่วงคุณพ่อต้องไม่เป็นอะไร คุณพ่อต้องหายป่วย พลังคิดต่าง ๆ นา ๆ ได้ไกลเข้าสู่สมองของลูก ๆ แพทย์ลงความเห็นว่าความดันโลหิตสูงและเกิดอุบัติเหตุของเส้นโลหิตในสมองพวกเราทวนความคิดย้อนหลังคุณพ่อเคยตรวจเมื่อ ๑ ปีผ่านมาไม่พบ สาเหตุและอาการของคุณพ่อก็ไม่เคยปรากฏให้คุณพ่อกล่าวถึงที่รู้แก่พวกเราได้ ท่านอาจมีแต่ท่านเป็นคนอดทนก็เป็นได้ คุณพ่อเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลศิริราชและรับการศัลยกรรมทางเดินลมหายใจ และตรวจสอบอาการปรากฏเพื่อรักษาทันที พวกเราลูกหลานและญาติใกล้ชิดยืนคอยภายนอกห้องต่างชะเง้อดูการปฏิบัติของแพทย์ และพยาบาลด้วยใจเป็นห่วงคุณพ่อด้วยความไม่สบายใจเลย ต่างภาวนาขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ช่วยบันดาลให้คุณพ่อปลอดภัยและมีชีวิตอยู่ร่วมสุขกับเราต่อไปอีกนานเท่านานวันนั้นทั้งวันพวกเราคุณแม่และลูก ๆ ตลอดจนหลาน ๆ ต่าง

มาประชุมพร้อมกันหมดที่หน้าห้องพักรักษาคุณพ่อ สีหน้าแต่ละคนมุ่งอยู่แต่คุณพ่อของเราเท่านั้น จนเย็นและใกล้ค่ำคุณหมอประกิจ ฯ ได้กระซิบบอกว่าอาการของท่านเป็นมาก แต่หมอพยายามช่วยให้ดีที่สุดอยู่แล้ว พวกเรามอบชีวิตคุณพ่อให้หมอรักษาด้วยความขอบคุณยิ่งคุณหมอกระ-ว่าในวันรุ่งขึ้นผ่านขีดอันตรายได้ คืนนั้นทั้งคืนพวกเราคุณแม่และลูก ๆ นอนไม่หลับครุ่นคิดถึงคุณพ่อต่างบนบานบอกเล่าแด่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกแห่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะขอให้ท่านช่วยคุณพ่อให้ปลอดภัย และทุกคนต่างก็อ่อนใจและเพลียใจในที่สุด รุ่งเช้า ๐๖.๐๐ น. พวกเราทุกคนพร้อมคุณแม่ ลูก ๆ และ หลานไปแต่เช้า แต่ก็ยังเข้าพบคุณพ่อไม่ได้ เนื่องจากแพทย์และพยาบาลกำลังให้การรักษาอยู่เวลา ๐๗.๑๕ น. คุณพ่อจากพวกเราไปเสียแล้ว คุณหมอประกิจ ฯ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคทางสมองเดินมาจากเตียงพักรักษาคุณพ่อด้วยใบหน้าเศร้า เหมือนใจหายไปจากร่างพวกเราทุกคน ดวงใจจะหยุดเต้น คุณพ่ออันเป็นที่รักเคารพ

ยิ่ง ซึ่งเป็นเข็มทิศที่มีสรรถภาพดีของลูก ๆ และหลาน ๆ ตลอดจน ญาติ พี่น้อง และบุคคลโดยทั่วไปจากไปโดยไม่บอกเล่าไม่เห็นแม้แต่ลมหายใจครั้งสุดท้ายก่อนจาก หน้าสลดใจที่สุดในชีวิตของพวกเราคุณแม่ และลูก ๆ เราทุกคนต่างฝืนใจตั้งสติเพื่อนำศพคุณพ่อไปบำเพ็ญกุศล กรรมดีคุณพ่อได้สร้างไว้มากมายนักสุดที่จะพรรณาได้ คุณพ่อเป็นพรหมแห่งลูก มีธรรมล้ำค่าประจำใจและให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัว ลูก ๆ หลาน ๆ ถ้วนทั่ว พวกเราลูก ๆ หลาน ๆ ทุกคนจึงร่วมกันตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ได้เกิดมาเป็นลูกของคุณพ่อที่แสนประเสริฐทุกชาติไป และขออำนาจกุศลผลบุญและกรรมดีทั้งหลายที่คุณพ่อ ได้สร้างสมเอาไว้ในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ ร่วมด้วยผลบุญกุศลที่ลูก ๆ ได้สร้างบำเพ็ญอุทิศให้จงช่วยชี้ทาง และส่งดวงวิญญาณของคุณพ่อไปสู่สุขติในสัมปรายภพเทอญ

คิดไปใจหายไม่วายโศรก ถึงเดือนดับลับโลกยังคืนใหม่
คุณพ่อของลูกต้องจากไป สุดแสนอาลัยไม่กลับคืน

พ่อจากไปสูญลับไม่กลับมา

วันที่ยี่สิบสามพฤศจิกายน
เหมือนอัสนีฟาดระหว่างกลางดวงใจ
ลูกลูกอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์
จะทานข้าวทานน้ำสุดกล้ำกลืน
เสียดายหนอที่คุณพ่อมาด่วนจาก
ใจลูกช้ำเหมือนจะช้ำให้เสียใจ
ลูกรู้ว่าความตายเป็นธรรมดา
ลูกมิทันพยาบาลเต็มที่เลย
น่าอนาถบัดนี้เป็นต้นไป
คงนึกถึงความดีของบิดา
คุณพ่อชอบช่วยงานการกุศล
ใครออกปากวานท่านทำทันที
ลูกขอตั้งจิตอธิษฐาน
ทั่วฟากฟ้าทั่วหล้าทั่วสากล
เกิดพบหน้าภพไหนก็ตามเถิด
จะกรวดน้ำให้พ่อขออุทิศ
ขอร้อยกรองเป็นกลอนอักษรสาส์น
เป็นบรรณาการแด่พ่อผู้มอดม้วย
ขอดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์
สถิต ณ นิมมานนรดี
วันที่ยี่สิบสามพฤศจิกายน
เหมือนอัสนีฟาดระหว่างกลางดวงใจ

ลูกทุกคนเหว่ว้าจะหาไหน
พ่อจากไปสูญลับไม่กลับคืน
หมดความสุขช้ำโศรกสุดสะอื้น
สุดจะฝืนอารมณ์ตรมหทัย
กรรมมาพรากพ่อแล้วหรือไฉน
ลูกยังไม่ได้ตอบแทนพระคุณเลย
แต่ลูกยาเศร้าสลดสุดเฉลย
โอ้อกเอ๋ยจากกันมิทันลา
พ่อจากไกลลูกมิได้เห็นหน้า
ที่ทำมานับได้หลายสิบปี
งานมงคลทั้งหลายไม่หน่ายหนี
จึงเป็นที่เคารพรักของทุกคน
ขอบนบานทวยเทพทุกแห่งหน
ขอจงดลบันดาลให้ดั่งใจคิด
ขอให้เกิดเป็นลูกพ่อไม่มีผิด
วิญญาณสถิตสรวงสวรรค์ดั่งอำนวย
แทนหมู่มาลย์มาลีสีสดสวย
รับรู้ด้วยว่าลูกเศร้าร้าวฤดี
จงผ่องผุดดุจดวงสุรีย์ศรี
ดินแดนที่เสวยสุขทุกภพไป
ลูกทุกคนเหว่ว้าจะหาไหน
พ่อจากไปสูญลับไม่กลับคืน

จากลูกของคุณพ่อ

อาลัยรักคุณพ่อ

คุณพ่อ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ ร.น. ได้ถึงอนิจจกรรมด้วยความดันโลหิตสูงหลอดเส้นเลือดแตกในส่วนศีรษะโดยกระทันหัน ระหว่างท่านพักผ่อนกลางคืนที่ ๒๓ พย. ๑๙ ไม่ทราบเวลาใดได้ ผมรู้สึกเสียใจและเสียดายกับเศร้าใจอย่างยิ่ง ในฐานะที่ท่านเป็นพ่อตาของผม ระยะเวลา ๑๙ ปีเต็ม ผมได้อยู่ร่วมความสุขในครอบครัวของท่านฐานะบุตรเขย ท่านปฏิบัติตนเสมือนบิดาผู้ให้กำเนิดของผมโดยสมบูรณ์ ท่านมีแต่เรื่องขบขันและสุขใจ เพียบพร้อมด้วยคติสอนใจโดยตลอดมา ไม่เคยเกลียดต่อปัญหาใดเลยในชีวิตรับราชการของท่าน ท่านเป็นทหารเรือรักศักดิ์ศรีลูกประดู่มาก ชีวิตของท่านผ่านการเดินเรือไปเมืองท่าต่างๆ หลายประเทศ และเล่าสู่ให้ลูกหลานฟังสนุกสนาน ในสิ่งที่พบเห็นแปลก ๆ แตกต่างจากที่เป็นอยู่ในประเทศเรา และท่านเล่าให้พวกเราฟังว่า ในชีวิตรับราชการทหารเรือของท่านได้ผ่านการไปราชการทัพเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ กรณี

พิพาทอินโดจีนคราวเรียกร้องดินแดนคืน ท่านประจำเรือรบหลวงสงขลา หน้าที่นายช่างกล ภารกิจปฏิบัติกับห้องเครื่องภายในเรือ พร้อมทหารประจำหน้าที่ในบังคับบัญชาประจำห้องเครื่องหลายคน การรบอุบัติขึ้นในอาณาเขตน่านน้ำอ่าวไทย ณ เกาะช้าง ประมาณเวลา ๐๔.๐๐ น. สภาพอากาศมีทัศวิสัยไม่ดี กล่าวคือการมองเห็นในระยะทางไกลไม่ชัดแจ้ง แต่ด้วยใช้เครื่องมือและประกอบสายตาที่มองเห็นที่ผิดปกติจางสังเกตการเคลื่อนไหวในระยะไกลทราบได้แน่ชัดว่าเป็นหมู่เรือฝ่ายตรงข้าม (ฝรั่งเศส) เคลื่อนตรงมายังบริเวณอาณาเขตอ่าวไทย ทราบภายหลังว่าเป็นเรือลามอตต์ปิเกต์ เป็นเรือบัญชาการพร้อมหมู่เรือกำลังติดอาวุธเป็นแนวมุ่งเข้าประจัญบาญ ฝ่ายเราคงมีเรือรบหลวงเรียงรายป้องกันผืนแผ่นดินไทยอยู่แล้ว ด้วยกำลังฝ่ายเรามีน้อย แต่ก็สามารถต่อสู้สกัดกั้นฝ่ายตรงข้ามได้ผล กล่าวคือฝ่ายตรงข้ามต้องถอยกลับ ไม่อาจเข้ามายึดครองอาณาเขตน่านน้ำของไทยได้ แต่ก็ถึงคราวของฝ่ายเราที่เคราะห์ร้ายเรือรบหลวงสงขลาถูกกระสุนปืนใหญ่ฝ่ายตรงข้ามตรงส่วนสำคัญของเรือ ทำให้ทุกส่วนของเรือขัดข้อง

ลูกเรือทุกคนช่วยกันแก้ไขไม่สำเร็จไฟไหม้ส่วนที่ไวต่อเชื้อเพลิงและระเบิดเปลวไฟลุกลามไปทั่ว คุณพ่อพร้อมเจ้าหน้าที่ห้องเครื่องภายใต้กราบเรือไม่ทราบเหตุการณ์ตอนบนเพราะขาดการติดต่อสั่งการของผู้บังคับการเรือ แสงสว่างภายในห้องเครื่องภายใต้ดับหมด ไม่เห็นอะไรเลย ท่านเกือบหมดสติลืมตัวชั่วระยะท่านนึกว่าท่านตายแล้ว ครั้นนึกถึงตัวและตั้งสติได้ ท่านบอกว่า ท่านลูบตัว มือ เท้า ยังมีครบทุกส่วน แสดงว่าท่านยังไม่ตาย ท่านตะโกนเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนภายใน เรียกและเรียกหาเป็นระยะเวลานานพอสมควร ไม่มีเสียงตอบเลย ท่านหาช่องทางออกด้วยความสำนึกในช่องทางที่เคยเข้าออกและก็สำเร็จ ท่านออกมาบนเรือได้มองไม่เห็นใครเลยบนเรือมีแต่ไฟและกลุ่มควันลุกลามอยู่ใกล้ ๆ ตัวท่าน อะไรต่ออะไรเกลื่อนระเนระนาดไปหมด ผู้บังคับการเรือได้สั่งสละเรือแล้ว ท่านคงเป็นคนสุดท้าย ใจหาย เอาชีวิตไม่รอดแน่ ในน้ำมีแต่เปลวไฟลุกเต็มไปหมดเพราะน้ำมันลอยบนผิวน้ำเป็นเชื้อเพลิงที่น่ากลัวที่สุด ท่านรวบรวมสติและกำลังพร้อมระลึกถึงคุณพระและพระสยามเทวาธิราช ตลอดจนคุณบิดามารดา

พร้อมกับกราบลาบนเรือ ๓ ครั้ง เสร็จแล้วท่านถอดเครื่องแบบสละไว้บนเรือเหลือแต่กางเกงในตัวเดียว ขณะนั้นกราบเรือใกล้จะจมลงจากระดับผิวน้ำแล้ว ท่านบอกว่าท่านกระโดดและดำน้ำเพื่อหลบไฟที่กำลังลุกบนผิวน้ำ และดำผลุดดำว่ายอันไกลแสนไกลห่างจากฝั่งลิบ ๆ โน่น แข็งใจและผ่าพ้นอุปสรรคเช่นนี้ไปโดยตลอด ท่านบอกไม่ได้ว่าถึงฝั่งได้อย่างไร ท่านหมดสติ ท่านได้รับการบอกเล่าจากหน่วยช่วยเหลือว่า ท่านนอนหมดสติชายฝั่งมาถึงเมื่อใดไม่ทราบ หน่วยตระเวณช่วยเหลือชายฝั่งมาพบเข้า โดยสภาพที่เห็นทุกคนลงความเห็นว่าตายแล้ว แต่พลิกดูก็ปรากฏว่ายังมีลมหายใจอยู่ จึงช่วยกันนำท่านส่งโรงพยาบาลทหารเรือเพื่อแก้ไขรักษาต่อไป

เป็นเวลา ๒ วันผ่านไป ยังไม่ฟื้นคืนสติร่างยังนอนโชกชุ่มด้วยน้ำเหลืองเต็มร่าง ผิวหนังแต่ศีรษะ หน้า ตลอดแขน ขา ถลกมารวมและย่นเป็นริ้วทั่วไปหมด เหมือนย่างสด ร่างกายดำไหม้เป็นตอตะโกและบวมเหมือนคนตายแล้วแต่ด้วยอำนาจบุญกุศลที่ท่านได้สร้างได้กระทำมาไว้แต่กาลก่อนเพียบพร้อมด้วยอำนาจแห่งคุณพระ และด้วยอำนาจ

พระสยามเทวาธิราชมีพระบารมีปกเกล้าช่วยคุ้มครองไว้ ระยะต่อมาท่านได้สติลืมตาแต่ท่านก็ต้องทนทรมานด้วยความเจ็บปวดทั่วร่างกายไปหมด สมัยนั้นการรักษาพยาบาลและยารักษาต่าง ๆ นา ๆ ชนิดขาดแคลนไม่ทันต่อเหตุการณ์เหมือนเช่นปัจจุบัน การรักษาพยาบาลผู้ป่วยต้องอดทนเพื่อรับการรักษาให้อยู่รอดด้วย เป็นเวลา ๒ เดือนเต็ม ท่านพักรักษากายที่โรงพยาบาลสนาม และได้ส่งตัวเข้ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลกรุงเทพ ฯ อีกเป็นเวลา ๑ เดือนเต็ม จากนั้นก็รักษาตัวตามแพทย์แนะนำ โดยพักอาศัยที่บ้านพัก ที่เห็นอยู่ขณะท่านมีชีวิต คือ ตามร่างกายและใบหน้าและแขนขาเต็มไปด้วยแผลเป็นโดยตลอด ส่วนภายในตัวท่านยังมีเศษโลหะวัตถุระเบิดฝังไว้ภายในตัวอีกด้วย การเล่าสู่ให้ลูกหลานท่านฟัง ยังความซึ้งใจและสร้างกำลังใจให้ลูกหลานให้เป็นนักต่อสู้เยี่ยงอย่างท่านเพื่อชาติศาสนาและองค์พระมหากษัตริย์อันเป็นที่รัก ซึ่งพวกเราล้วนเทอดทูนด้วยความรักเคารพยิ่ง ท่านเป็นบรรพบุรุษของพวกเรา หากถ้าท่านเสียชีวิตในระหว่างนั้น ท่านคงมีชื่อว่าเป็นวีระชนของชาติเกียรติประวัติของท่านคงจารึกไว้ที่อนุสาวรีย์ทหารเป็น

แน่ พวกเราคงยังไม่ลืมความจริงที่ท่านได้สละชีวิตที่ผ่านมา ท่านได้สร้างชื่อเสียงฝากไว้แก่สกุลของท่าน ขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่ ทุกปีที่ตรงกับกลางเดือนมกราคมกองทัพเรือจะทำประกอบพิธีระลึกถึงวีระชนผู้เสียสละในการรบครั้งนั้นโดยตลอดมา ท่านเป็นผู้หนึ่งจะต้องไปร่วมด้วยไม่เว้นว่างเลยทุกปี

นับแต่นี้ไป ในพิธีประกอบรำลึกถึงวีระชนผู้กล้าหาญเสียสละชีวิตในการรบทางเรือที่เกาะช้าง ต้องขาดไปอีกท่านหนึ่งแล้ว คือ นท. สุข สงกรานตานนท์ รน. ชีวิตราชการของท่านเริ่มเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๙ ตลอดมาด้วยความอุตสาหะพากเพียร ท่านไม่ชอบการพนันและดื่มสุรา ท่านปฏิบัติเป็นอยู่ในกรอบระเบียบคำสั่งของทางราชการเป็นอย่างดี ไม่เคยมีปรากฏในประวัติรับราชการของท่านเสื่อมเสียหรือสังคมผู้ร่วมงานตำหนิติเตียนแต่อย่างใด ท่านออกจากราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ นับเป็นปีรับราชการถึง ๓๖ ปีเต็ม (ไม่รวมปีทวีคูณ) หลังจากท่านลาออกจากราชการแล้ว เพื่อนร่วมงานของท่านตลอดจนผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านก็ยังมาหาสู่ เพื่อทราบทุกข์สุขอยู่เสมอตลอดมาเป็น

ประจำ ซึ่งแสดงว่าในขณะรับราชการท่านนอกจากจะเอาใจใส่ต่อหน้าที่แล้ว ท่านยังเอาใจใส่ถึงทุกข์สุขของเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างดีเสมอ จึงสมควรได้รับการยกย่องเป็นที่เคารพอย่างสูง

ท่านมีสุขภาพแข็งแรง, ขยัน, พร้อมรอบคอบสุขุม ได้อุทิศตนบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ ไม่ว่าเป็นใครที่ไหนมอบหมายขอร้องกิจการใดให้ช่วย ท่านไม่เคยขัดความประสงค์เลย ย่อมกระทำให้ด้วยความเต็มใจ ด้วยดี ทุกรายไป ตลอดจนอุทิศตนบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและภารกิจในบวรพุทธศาสนาอีกหลายแห่ง เป็นไวยาวัจกรณ์วัดปากน้ำฝั่งเหนือ, กรรมการร่วมดำเนินงานสร้างพระอุโบสถวัดวิจิตรการนิมิตร, กรรมการร่วมดำเนินงานสมาคมฌาปนกิจวัดแก้ว อดีตนายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนวัดปากน้ำฝั่งเหนือเป็นต้น ภารกิจที่ท่านปฏิบัติได้รับการยกย่องจากวงการสังคมเป็นอย่างดีอีกด้วย คุณความดีที่ท่านสะสมมาในระหว่างที่ท่านมีชีวิตอยู่นั้น สุดที่จะพรรณาได้ ผมจึงเว้นเสียมิได้ที่จะต้องขอกล่าวสดุดีท่านเพื่อหวังให้ทราบความจริงโดยทั่วกัน ด้วยบุญกุศลที่ท่านได้สร้างและกระทำมากับ

ด้วยบุญกุศลที่ลูกหลานและผู้ใกล้ชิดตลอดผู้นับถือทุกท่านได้กระทำโดยเจตนาอุทิศถึงท่านในฐานะที่ท่านได้บำเพ็ญตนอันเป็นประโยชน์ ต่อชาติ ศาสนา และองค์พระประมุขของชาติไทย ขอผลบุญกุศลและอำนาจแห่งพระบารมีปกเกล้าจงส่งดวงวิญญาณของท่าน นท. สุข สงกรานตานนท์ รน. จงไปสู่ดินแดนสุขคติในสัมปรายภพด้วยเถิด

จาก พ.อ. อาจ – ทองอยู่ หับเทศ

หลานรำลึก

"จากไปหรือยังอยู่ไม่รู้ลืมได้ สุดแสนอาลัยถึงจากไปแต่ใจสัมพันธ์"

หลานทุกคนรู้สึกเสียใจที่คุณตาต้องจากไป แต่ดวงใจและความสัมพันธ์ของเราเหมือนยังอยู่ คุณตาเป็นผู้มีพระคุณมากสุดที่จะคณานับได้ ที่หลานจำได้ยังเล็กอยู่คุณตาเป็นห่วงกลัวหลานจะได้รับอันตราย หลังจากคุณตาออกจากราชการท่านก็ได้รับเงินตอบแทนจากทางราชการ คือเงินบำนาญ วันไหนที่ท่านได้รับเงินบำนาญวันนั้นท่านจะต้องมีของติดมือมาเป็นประจำ อาจจะเป็นเป็ด หมูหรือไม่ก็เป็นผลไม้ ถึงคุณตาจะได้รับบำนาญก็จริงอยู่ แต่คุณตาไม่ใคร่มีเงินใช้มากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าท่านชอบทำบุญและช่วยเหลืองานต่าง ๆ จนไม่ใคร่ได้มีเงินใช้ ไม่ว่าท่านไปช่วยงานที่ไหนก็ตามท่านจะต้องกลับมากินข้าวที่บ้านเสมอ จะสังเกตได้ท่านไม่ใคร่ไปทานอาหารตามร้านเพื่อเป็นการฟุ่มเฟือย ท่านเป็นผู้มัธยัสถ์อดออม ทั้งนี้อาจจะ

เป็นเพราะท่านเคยได้รับความลำบากมาก่อนจึงรู้จักค่าของเงิน อดีตของท่านไม่มีสมบัติติดตัวเลย

กิจวัตรประจำวันของท่านคือตื่นเวลา ๐๕ ๐๐ น. หลังจากนน ท่านก็เปิดวิทยุเสียงดังเป็นที่ทำให้พวกเราตื่นแต่เช้า เพื่อให้พวกเราเป็นผู้มีความขยันและอดทนอย่างท่าน เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ ถึง ๐๖.๓๐ น. ท่านจะใส่บาตรเป็นประจำทุกวัน คุณตาจะมีเวลาคุยกับพวกเราอย่างพร้อมหน้าก็เฉพาะเช้าเสาร์ – อาทิตย์ หลังจากนั้นท่านก็มักไม่มีเวลาว่างในวันเสาร์ – อาทิตย์ เพราะท่านไปทำงานอันเป็นสาธารณประโยชน์และทำอย่างจริงจัง พวกเรามีเวลาอยู่กับท่านน้อยมาก แต่ถ้าเราอยู่กันพร้อมหน้าวันใดท่านมักจะเล่าประวัติต่าง ๆ ให้หลานฟังอย่างสนุกสนานพร้อมทั้งแทรกคติสอนใจเข้าไว้ด้วย ท่านจึงเป็นผู้หนึ่งที่มีพระคุณต่อลูกหลานและสาธารณะประโยชน์อย่างมาก

ท่านเป็นผู้รักประเทศชาติ และชีวิตที่ท่านชอบ คือทหารเรือ ท่านต้องการให้ลูกหลานเป็นทหารเรือ เพื่อจะ

สืบทอดการเป็นวีรบุรุษแห่งชาติไทย หลานจึงรำลึกถึงท่านมาก สมดังกับคำรำลึกว่า

"เกิดมาทั้งทีบนผืนแผ่นดินนี้ ควรทำประโยชน์ตอบแทนคุณบ้าง อย่าให้เสียชาติเกิด"

ความเศร้าใดในโลก ไม่แสนโศรกเท่าของฉัน
ด้วยเพราะคุณตานั้น เสียชีวันด้วยโรคภัย
ท่านเป็นผู้มีคุณ และการุณด้วยน้ำใจ
เมื่อท่านจากเราไป ย่อมเศร้าใจเป็นธรรมดา
วันนั้นยังจำได้ หลานร่ำไห้และใฝ่หา
หน้านองด้วยน้ำตา โธ่........คุณตาจากหลานไป

จากหลานของคุณตา

อาลัยระลึกถึง

ครูทองอยู่ได้มาให้อาตมาเขียนบทความในการจากไป

ของ น.ท. สุข. สงกรานตานนท์ซึ่งเป็นไวยาวัจกรวัดปากน้ำฝั่งเหนือมานานกว่า ๑๐ ปี ท่านได้อุปการะบำรุงวัด จักการซ่อมพระอุโบสถพร้อมด้วยเตียงไม้เป็นอาสนสงฆ์ตั้งอยู่ในพระอุโบสถและเขื่อนหน้าวัด สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ในวัด แล้วท่านมาด่วนจากไปมีความอาลัย แด่ท่านมาก

ท่านจากไปแต่ชีวิตร่างกายเท่านั้น แต่จิตใจของท่านฝากไว้กับวัด และพระพุทธศาสนา ท่านได้บวชบุตร ทอดกฐินผ้าป่า ทำบุญกุศลต่าง ๆ ไว้ในพระพุทธศาสนานี้ ถึงท่านจากไปก็ไม่เสียที ท่านได้ทำบุญกุศลไว้ดีแล้ว

น.ท. สุข สงกรานตานนท์ เมื่อกล่าวถึงคุณธรรมความดีแล้วก็มีเป็นอันมาก อย่างน้อยมีความดีต่อบุตรธิดาญาติมิตรก็เพราะว่าบุตรธิดาของ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ล้วนแต่เป็นผู้มีคุณธรรม และมีความสามารถทุกคน

ธรรมดาท่านกล่าวกันว่าสายบัวเป็นที่หยั่งความลึกของน้ำฉันใด ความเป็นไปของบุตรธิดาก็เป็นการวัดคุณธรรมความดีของมารดาบิดาฉันนั้น ฯ.น.ท. สุข สงกรานตานนท์เป็นพรหมของบุตรมีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ต่อบุตรธิดาเพราะเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรธิดาเป็นอย่างดียิ่งมีความเอาใจใส่จึงเป็นที่รัก เป็นที่สักการะ เป็นที่เคารพ เป็นที่นับถือบูชาของบุตรธิดาญาติมิตรเป็นอย่างล้นพ้น อันควรแก่การระลึกถึงและควรแก่การคารวะโดยทั่วกัน

น.ท. สุข สงกรานตานนท์ ได้ถึงแก่กรรมล่วงลับดับสังขารไปแล้วอันบุตรธิดาญาติมิตรต่างก็แสดงออกซึ่งความกตัญญูกตเวทีและเคารพนับถือด้วยการบำเพ็ญกุศลทักษิณานุประทานอุทิศไปให้ เพื่อจะได้เพิ่มเติมเสริมบารมีธรรมความดีที่ท่าน น.ท. สุข สงกรานตานนท์ ได้ประกอบบำเพ็ญไว้แล้วให้ภิญโญยิ่งขึ้นไป

กุศลทักษิณาทานที่บุตรธิดา ญาติมิตรได้บำเพ็ญให้เป็นไปแล้วนั้น ตั้งอยู่ดีแล้วในสงฆ์ขอ จงเป็นไปเพื่อประ

โยชน์ เพื่อความสุข เพื่อความเจริญ โดยฐานะนิยมแด่ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ในคติวิสัยสัมปรายภพ

สมดังเจตนาของบุตรธิดาได้บำเพ็ญมาแล้วนั้นทุกประการเทอญ

วัดปากน้ำฝั่งเหนือ

๒๑ มกราคม ๒๕๒๐

พระอธิการ นรนิต ถิรสุทโธ

อาลัยเพื่อน

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ ครูทองอยู่ ทับเทศ โทรศัพท์บอกว่านาวาโทสุข สงกรานตานนท์ถึงแก่กรรมเสียแล้วที่โรงพยาบาลศิริราช จากข่าวร้ายอนไม่เคยนึกเคยฝันมาก่อนเลยนี้รู้สึกเศร้าสลดและเสียใจเป็นที่สุด

นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ เป็นเพื่อนนักเรียนรุ่นเดียวกันกับข้าพเจ้า ๑๒ เมษายน ๒๔๖๙ นับถือกันเสมือนญาติตลอดมาประมาณ ๕๐ ปีเศษ ไม่เคยขัดข้องหมองใจกันเลย นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ดีกับเพื่อนทุกคนไม่ว่ารุ่นพี่หรือรุ่นน้อง สุดแต่ใครจะเรียกร้องให้ช่วยเหลือเกื้อกูลมีความโอบอ้อมอารีในธุรกิจนานาประการ เป็นคนสุภาพอ่อนโยน เป็นที่รักนับถือของผู้ที่คบค้าสมาคมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือเป็นผู้มีความกตัญญูรู้คุณผู้มีอุปการคุณไม่เสื่อมคลาย การจากไปโดยไม่มีวันกลับครั้งนี้ย่อมนำความเศร้าโศรกมาสู่ญาติและมิตรเป็นอย่างมาก

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐาน ถึงอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ประกอบกับความดีที่นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ได้กระทำไว้ จงนำดวงวิญญาณของ นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ไปสู่สุคติด้วยเทอญ.

อาลัยด้วยใจจริง
นาวาตรี สมบูรณ์ เมินนนทรี

"อาลัยพี่สุข

เช้าวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ ได้รับโทรศัพท์จากนาวาตรีพี่สมบูรณ์ เมินนนทรี บอกว่านาวาโทพี่สุข สงกรานตานนท์ ไปป่วยอยู่โรงพยาบาลศิริราช ได้นัดนาวาโทเชื้อผลเกิดดี นาวาตรีเทียม วุฒินาวิน ไว้แล้วให้ไปเยี่ยมพร้อมกัน ขณะกระผมกำลังเตรียมตัวจะไปตามนัดก็พอดีพี่สมบูรณ์โทรศัพท์บอกไปอีกว่า พี่สุขได้ถึงแก่กรรมเสียแล้วให้รีบไปด่วน กระผมรู้สึกตกใจและเสียใจเป็นที่สุด ไม่นึกว่าอาการป่วยของพี่สุขจะทำให้ถึงแก่กรรมรวดเร็วเช่นนี้

พวกเรา ๔ คนรีบไปที่โรงพยาบาล ทราบจากเจ้าหน้าที่ว่าทางครอบครัวของพี่สุขได้นำศพพี่สุขไปอาบน้ำศพและตั้งศพบำเพ็ญกุศลที่วัดวิจิตรการนิมิตร จึงตามไปที่วัดได้อาบน้ำศพและขอขมาศพเรียบร้อย แล้วจากนั้นทุกคนก็นั่งรำพึงถึงความดีของพี่สุขที่มีต่อพวกเราตลอดเวลาที่เป็นเพื่อนกันมา ๔๙ ปี พี่สุขเป็นนักรบโดยแท้ได้ทำชื่อ

เสียงในสงครามอินโดจีนคือ "ยุธนาวีที่เกาะช้าง" การรบครั้งนั้นพี่สุขต้องเสียเลือดเสียเนื้อ และเกือบเสียชีวิต จนได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิประดับเปลวระเบิดเป็นเกียรติกับตระกูลอยู่จนทุกวันนี้ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย แม้จะเป็นของธรรมดาก็ตาม แต่การตายของพี่สุขเร็วเกินไปควรจะได้อยู่ทำประโยชน์ในทางศาสนาและงานสังคมที่พี่สุขรับปฏิบัติอยู่เป็นประจำให้นานกว่านี้ ฉนั้นการตายของพี่สุขจึงทำให้อดที่จะเศร้าโศรกเสียใจมิได้

โอกาสที่ ภริยา–บุตร ธิดา และญาติได้บำเพ็ญ-กุศลและขอพระราชทานเพลิงในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๐ นี้ กระผมขอตั้งจิตอธิษฐานให้ผลบุญที่พี่สุขสร้างสมมาแต่ก่อนประมวลเข้ากับผลบุญที่ญาติได้บำเพ็ญเพื่ออุทิศสนองในครั้งนี้ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของ นาวาโทพี่สุข สงกรานตานนท์ (เพื่อนรุ่นพี่ ๒๔๖๙) ได้สถิตย์สถาพรในสัมปรายภพนั้นเทอญ

นาวาเอก เชิญ งามทองหล่อ
(เพื่อนรุ่นน้อง ๒๔๗๑)

คำไว้อาลัยระลึกพระคุณความดี

ของ

คุณครูนาวาโทสุข สงกรานตานนท์

ข้าพเจ้าพบกับนาวาโทสุข สงกรานตานนท์เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑ ที่โรงงานการจักร โรงเรียนชุมพลทหารเรือ จังหวัดสมุทรปราการ ขณะนั้นข้าพเจ้ามีอายุ ๑๗ ปี สมัครเป็นนักเรียนโรงเรียนชุมพลทหารเรือ ท่านเป็นครูสอนวิชาช่างกลในโรงงาน ให้รู้จักชื่อและคุณประโยชน์ของเครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้กับเครื่องจักรต่าง ๆ ได้อยู่ร่วมกับท่าน ๑ ปี เมื่อข้าพเจ้าสอบไล่แล้วได้ถูกส่งตัวไปประจำอยู่ในเรือรบกรุงเทพ ฯ

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๗๓ ข้าพเจ้าและพวกนักเรียนรุ่นเดียวกัน ได้ถูกส่งตัวกลับไปเรียนต่อที่โรงเรียนชุมพลทหารเรืออีกครั้งหนึ่ง ได้พบกับท่านอีกเป็นครั้งที่สอง รู้สึกว่าท่านเป็นครูที่รักศิษย์สม่ำเสมอเท่ากันหมดทุกคน ไม่ลำเอียงเลือกที่รักมักที่ชัง คนใดเกเรดื้อดึงก็ได้รับคำเตือนให้

ปฏิบัติในทางที่ดี ไม่ใช้อำนาจทหารทำโทษ ศิษย์ทุกคนรักท่านมาก

เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (พ.ศ. ๒๔๘๘) ได้ขึ้นจากเรือรบมาปฏิบัติงานบนกรมอู่ทหารเรือร่วมกัน ข้าพเจ้าได้ดำเนินรอยตามความดีของท่านตลอดมา ตัวอย่างเช่นเมื่อครั้งท่านได้รับตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกช่างบัดกรีกองโรงงานการจักร กรมอู่ทหารเรือ คนงานถูกหม้อแก๊สระเบิดตายหลายนาย ท่านก็ได้จัดทำอนุสาวรีย์บรรจุกระดูกคนงานไว้ที่วัดระฆังโฆสิตารามพอใกล้จะถึงรอบปีการตายของคนงาน ท่านก็ได้นำคนในแผนกช่างบัดกรี ฯ ไปทำบุญเลี้ยงพระเพลที่วัดระฆัง ฯ ทุกปี ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าได้รับตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกช่างบัดกรีต่อเนื่องจากท่าน ข้าพเจ้าได้ดำเนินรอยตามท่านเรื่อยมาทุกปี ทุกครั้งที่จะถึงกำหนดทำบุญกระดูกคนงานที่วัดระฆัง ฯ ข้าพเจ้าได้เรียนเชิญให้ท่านมาทำบุญร่วมกันทุกคราว

อีกสิ่งหนึ่งเป็นแนวความคิดที่ดีของท่าน คือประชุมหารือกับคนงานขอเก็บเงินคนงานคนละ ๕ บาท โดยเก็บครั้งละ ๑ บาทต่อ ๑ ปักษ์ของการจ่ายค่าแรงของคนงาน

เมื่อเก็บได้ครบคนละ ๕ บาท แล้วหยุดเก็บ คนงานในแผนกช่างบัดกรีมีประมาณ ๑๐๐ คนเศษ จะเก็บได้เงินรวมไว้ ๕๐๐ บาทเศษ เงินจำนวนนี้ท่านเป็นผู้เก็บเอาไว้เองไม่นำไปใช้จ่ายในเรื่องอื่นใดทั้งสิ้น เมื่อเกิดมีคนงานในแผนกช่างบัดกรีถึงแก่กรรมลง ท่านต้องไปอาบน้ำศพพร้อมกับนำเงินที่เก็บไว้ไปมอบให้กับภรรยาหรือเจ้าภาพผู้จัดงานศพงานผู้ถึงแก่กรรมนั้นทุกครั้งไป เพื่อจัดงานศพครั้งแรกที่ครอบครัวกำลังได้รับทุกข์โดยกระทันหัน ให้คลายความทุกข์ลงได้บ้าง เป็นกุศลของชาวช่างบัดกรีทั้งหลายทุกคนด้วย เมื่อข้าพเจ้าได้รับช่วงเป็นหัวหน้าแผนกช่างบัดกรีต่อจากท่าน ข้าพเจ้าได้ดำเนินรอยตามตลอดมา

คุณความดีของท่านได้กระทำไว้กับข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้าซึ่งใกล้ชิดกันมาเป็นเวลานานปี ไม่มีไม่มีเสื่อมคลายเลย พบกันครั้งใดเป็นต้องถามถึงความทุกข์สุขภายในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกครั้ง

ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายท่านเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้จากไปแล้วด้วยความดี ไม่มีหวังที่จะกลับมาพบกันได้อีก ขออวยพรให้วิญญาณของท่านจงไปสู่ทางที่ได้รับความสุข ให้

สมกับท่านได้รับนามสมมุติของท่านในโลกมนุษย์นี้ว่า "สุข" เมื่อท่านไปอยู่โลกอื่นขอให้ท่านจงเป็นสุขสมกับชื่อของท่านที่ได้รับไว้ตลอดไปทุกภพทุกชาติด้วย ขอกุศลผลบุญทั้งหลายที่คุณครูนาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ได้บำเพ็ญมาจงเป็นพละปัจจัยสนองให้ท่านได้สู่สุคติในสัมปรายภพจงทุกประการ

(น.ท. เชื้อ ผลเกิดดี)

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐

อาลัยเพื่อนที่จากไปไม่มีวันกลับมาพบกันอีก

ข้าพเจ้าตกใจมากจนพูดไม่ถูก เมื่อได้ทราบข่าวมรณะกรรมนี้โดยกระทันหันไม่ได้นึกคิดเลยว่า นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ จากพวกเราไปไม่มีวันกลับมาพบกันอีกโดยได้รับข่าวนี้จาก นาวาตรีสมบูรณ์ในคืนวันหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าได้กลับมาจากทำงานถึงบ้านเป็นเวลา ๒๑. ยาม ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาไว้อาลัยคืนสุดท้ายในวันเก็บศพ น.ท. สุข เป็นเพื่อนที่ข้าพเจ้ารักและนับถือมากคนหนึ่งในจำนวนเพื่อนทั้งหลาย เรารักใคร่สนิทสนมกันมาตั้งแต่เป็นนักเรียนจ่าพรรคกลินทหารเรือมาด้วยกันเนื่องจากเป็นคนไม่เอาเปรียบเพื่อน ซื่อสัตย์ กตัญญู มีเมตตา กรุณา ธรรมต่อผู้อื่นมีนิสัยสุภาพอ่อนโยนเป็นที่รักของเพื่อนร่วมรุ่นทั้งหลายและครูบาอาจารย์ผู้บังคับบัญชา ตลอดถึงผู้ที่เข้ามาติดต่อพบเห็น

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ข้าพเจ้าตกใจและอาลัยเพื่อนที่แสนดี ขออานุภาพบุญราศีที่ประกอบกรรมดีเมื่อยังมีชีวิตอยู่จงดลบรรดาลให้ดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์จงไปสู่สุขติสัมปรายภพนั้น ๆ เถิด

จากเพื่อนที่รัก

ศรีมาลา ลากรอง

คำไว้อาลัยแด่

นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ แห่งราชนาวีไทย

ตอนเวลา ๑๖.๐๐ น. วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๒๐ ได้รับการยืนยันทางโทรศัพท์จาก นาวาตรี สมบูรณ์ เนินนนทร์ ว่านาวาโท สุข สงกรานตานนท์ ได้ถึงแก่กรรมแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและอาลัยอาวรณ์เป็นอย่างยิ่งที่ นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ เพื่อนรักทหารเรือเหล่าพรรคกลินในรุ่นวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๔๖๙ เดียวกัน ต้องตายจากไปอีกคนหนึ่ง นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ เป็นเพื่อนที่น่ารักและน่านับถือ เพราะวางตนเป็นผู้ใหญ่ดีจนกระทั่งบรรดาเพื่อนฝูงทหารเรือรุ่น ๒๔๖๙ ได้ยกย่องให้เป็นประธานประกอบกิจการต่าง ๆ อยู่เสมอเป็นนิจ

ความตายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่พ้นสำหรับปุถุชน แต่คุณงามความดีชีวิตตัวอย่างของ นาวาโทสุข สงกรานตานนท์

จะอยู่ในความทรงจำของเพื่อนฝูงทั้งหลายในรุ่น ๒๔๖๙ ไม่ลืมเลือน จึงขออำนาจแห่งคุณงามความดีและกุศลที่นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ ได้ทำไว้และจากใจจริงของข้าพเจ้าจงเป็นอานิสงฆ์ให้ดวงวิญญาณของ นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ จงไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ

พ.ต.อ. (พิเศษ) ชอุ่ม สินชวาชีวะ

อดีตทหารเรือเหล่าพรรคกลินรุ่น ๒๔๖๙

ไว้อาลัย

น.ท. สุข สงกรานตานนท์

เมื่อได้รับโทรศัพท์จนการสูญเสียข้าพเจ้ารู้สึกใจหายที่เพื่อนที่รักต้องจากไปอย่างไม่มีวันกลับ คุณ สุขเข้าเป็น น.ร. จ่ากลจักร์ เมื่อ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๙. รุ่นเดียวกันกับข้าพเจ้า ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียนนายเรือพระราชวังเดิม ข้างวัดแจ้ง เป็นนักเรียนอาสามัคร (เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นในสมัยนั้น เรียนหนึ่งปีสำเร็จ เมื่อสอบไล่ภาควิชาและภาคทางทะเลเสร็จแล้วเป็นจ่าสำรองประจำเรือ ขณะที่เรียนรวมกันอยู่ทุกคน เรารักกันมาก สำหรับคุณสุขนั้นเป็นคนอารมณ์เย็นเป็นที่รักใคร่ของเพื่อน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสุขเป็นคนที่ไกรธคนไม่เป็น และเป็นคนมีนิสัยสุขุมเยือกเย็นกับโอบอ้อมอารี เป็นผู้ที่รักความยุติธรรม ประกอบการเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นที่ตั้ง ในโอกาสที่ภรรยาและบุตรพร้อมด้วยเพื่อน ร่วมกันประชุมเพลิงในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๐ ขอให้บุญกุศลจงดลบันดาลดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ของคุณสุขจงไปสู่สุขติ หากชาติหน้ามีจริงคงจะได้พบกันอีก

เรือเอกแถม เรืองวณิช

ระลึกถึงเพื่อน

เมื่อได้ทรงการจากของเพื่อนรักไปโดยไม่มีโอกาสจะกลับมาพบกันอีก ทำให้ผมตื้นตันใจนิ่งอึ้งพูดอะไรไม่ออก ครั้นคิดได้ว่าทุกคนต้องตาย หนีความตายที่ไหนพ้น สักวันหนึ่งจะต้องพลัดพรากจากกัน จึงทำให้ใจสบายขึ้นบ้าง แต่ก็ไม่วายนึกถึงความหลังความเป็นเพื่อนและความดีของเพื่อนที่เราเคยกินเคยนอนร่วมกันครั้งเป็นนักเรียนพรรคกลิน ณ โรงเรียนที่ตึกพระราชวังเดิม วัดอรุณฯ เมื่อต่างมีอายุ ๑๗ – ๑๘ ปี เป็นเวลา ๕๐ ปีมาแล้ว เราสองคนไม่เคยหมองใจกันเลย ถึงผมจะลาออกจากราชการทหารเรือมานาน คุณกับผมก็ไม่ออกจากกัน ยังติดต่อถามทุกข์สุขซึ่งกันและกันเสมอมา จนกระทั่งคุณต้องจากไป

คุณสุขเพื่อนรัก คุณมีแต่สร้างความดีกับเพื่อน คุณไม่เอารัดเอาเปรียบเพื่อน คุณเสียสละให้เพื่อน คุณไม่เคยพูดล้อ ๆ อวู ๆ กับเพื่อน ผมพูดกับคุณเล่อ ๆ อวู ๆ คุณก็พูดคุณ ๆ ผม ๆ กับผม จนผมต้องผม ๆ คุณ ๆ กับคุณบ้าง เวลา

เข้า Shop ทำชิ้นงานส่งครู ผมมักจะทำส่งไม่ทัน คุณทนดูไม่ได้ต้องเข้าช่วย จนคุณต้องออกกำลังรอบสนามก็บ่อยครั้ง ก่อนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ทุกปี ซึ่งวันนั้นเป็นวันพบปะระหว่างเพื่อนร่วมรุ่น คุณต้องจดหมายเตือนเพื่อนทุกคน กลัวเพื่อนจะทำเป็นลืม ตัวคุณเองไม่เคยลืมเลย ผมเสียอีกลืมบ่อย ๆ ทั้งที่ถูกเตือนแล้ว วันที่ ๑๒ เมษายน ต่อไปนี้เพื่อน ๆ จะไม่ได้เห็นหน้าคุณอีกแล้วที่จะมาร่วมสนุกร่วมสร้างบรรยากาศเป็นเด็กหนุ่มสมัยเป็นนักเรียน ร่วมคุยถึงเรื่องเก่า ๆ กันอีกต่อไป แต่ ๑๒ เมษายน ยังต้องมีและเพื่อน ๆ จะต้องมาระลึกคุณจนกว่า ๑๒ เมษายน จะไม่มีสำหรับเพื่อนของคุณ คุณความดีของคุณยังมีอีกมากซึ่งไม่สามารถจะพรรณาให้ละเอียดครบถ้วนได้

ท่านธมมวิตกฺโก (พระภิกษุพระยานรรัฐ) ท่านได้พูดกับผู้ที่ไปนมัสการท่านว่า การตายของปุถุชนนั้น เท่ากับการย้ายที่อยู่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งเท่านั้น ไม่น่ากลัวอะไร ถ้าจะแปลความหมายของท่านอย่างธรรมดา ๆ แล้วก็ถือว่าเมื่อกายจริงแตกดับแล้ว กายทิพย์จะไปหาที่เกาะอยู่ใหม่ ที่อยู่ใหม่จะดีเลวอย่างไร พระท่านว่า สุดแต่กรรม ใครสร้าง

กรรมดีไว้มากก็ไปสู่สวรรค์ ใครสร้างแต่กรรมไม่ดีนรกเท่านั้นเป็นที่หมาย

คุณสุขเพื่อนรัก คุณไม่เคยสร้างกรรมที่ไม่ดีอันใดไว้เลย แดนสวรรค์เท่านั้นเป็นที่อยู่อันสุขารมณ์ของคุณในสัมปรายภพโน้น ตามพระท่านว่าไว้เป็นที่แน่ เทอญ

จากเพื่อนคนหนึ่งของคุณ
คุณธัญญะ สินธวาชีวะ

ร ร. ช่างกลบุรณพนธ์
ก.ม. ๓ ถนนบางนา – ตราด
๒๕ ม.ค. ๒๕๒๐

คำไว้อาลัย

คิดถึงอดีตที่ผ่านมาคือเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๙ ผมและเพื่อน ๆ ทั้งหลายที่ได้มากันคนละทิศละทาง เป็นทหารเรือซึ่งมีชื่อสถานศึกษาว่า "โรงเรียนจ่ากลจักรทหารเรือ" เนื่องด้วยเราได้อยู่ร่วมกันมานาน ความสนิทสนมกลมเกลียวของเราก็เสมือนญาติพี่น้องอย่างแยกกันไม่ออก ย่อมเป็นสิ่งประทับใจของพวกเรารุ่นนี้หรือจะเรียกย่อ ๆ ว่า รุ่น ๖๙ ก็ได้ โดยเฉพาะนั้น นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ รุ่น ๖๙ ผู้ที่ได้ถึงแก่มรณกรรมไปแล้วอย่างปัจจุบันทันด่วน ผมและเพื่อน ๆ รุ่นเดียวกันทั้งหลายย่อมระลึกถึงและเสียดายในความอารีย์อารอบและอัธยาศัยไมตรีจะหาผู้อื่นมาเปรียบเทียบมิได้เลย ผมและเพื่อน ๆ ย่อมตระหนักและประจักความจริงในหมู่มิตรสหายทั้งหลายฉะนั้น การจากไปของนาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ครั้งนี้ย่อมไม่อาจพรรณนาความดีให้หมดสิ้นได้

อนึ่ง นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ได้ประกอบกิจทางศาสนา มิได้ละเว้นและเห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เช่น ทำนุบำรุงโบถส์วิหารการเปรียญของวัดวาอารามตามที่พระคุณเจ้าของวัดนั้น ได้ขอร้องหรือมิได้ขอร้องก็ตาม นาวาโทสุข ก็มาช่วยทำนุบำรุงให้ถาวรวัตถุเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ประกอบกิจทางศาสนา โดยนาวาโทสุข ได้สละความคิด ร่างกาย ทุนทรัพย์ อยู่เสมอมาเป็นเนืองนิจเป็นที่น่าเสียดายแก่พระสงฆ์องค์พระคุณเจ้าทั้งหลาย ฉะนั้น ในวาระสุดท้ายนี้ขอให้นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ที่ได้ล่วงลับไปแล้วนั้น จงไปสู่สุขคติในกุศลกรรมของนาวาโทสุขที่ได้กระทำไว้ในภพนี้ จงส่งผลตามสนองให้ นาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ไปสู่สุคติในสัมปรายภพโน้นเทอญ

นาวาตรีเตียม วุฒินาวิน

อาลัย

นาวาโท สุข สงกรานตานนท์

พอข้าพเจ้าได้รับทราบจากพวกเพื่อนๆ ว่านาวาโทสุข สงกรานตานนท์ ถึงแก่มรณะกรรมเสียแล้ว ทำให้จิตใจของข้าพเจ้าเศร้าสลดและหดหู่เป็นอย่างมาก เพราะไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า น.ท. สุข จะรีบด่วนลาโลกนี้ไปโดยไม่มีวันกลับมาอีก ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่เป็นเวลาอันสมควรเลย จึงมีความเสียดาย เพราะว่า น.ท. สุข นี้ เป็นคนใจคอเยือกเย็น โอบอ้อมอารีย์และไม่ริษยาผู้ใด ข้าพเจ้าเคยร่วมงานกันมา ปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนฝูงรักใคร่เป็นส่วนมาก และเป็นผู้ทำการงานดีเด่นมาตลอด

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่รักใคร่ของบรรดาญาติมิตรและเพื่อนฝูงตลอดจนผู้บังคับบัญชาตลอดมา ข้าพเจ้าขออธิษฐานให้ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ จงไปสู่สุคติในภพหน้า และมีความสำเร็จในสิ่งปรารถนาในอนาคตกาลนั้นจงทุกประการ เทอญ

น.ต. สุรสิทธิ์ สุชาตะกุล

อาลัยกถา

อาตมารู้สึกเศร้าสลดใจยิ่ง เมื่อทราบว่า นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ ร.น. ได้จากไปครั้งนี้ ซึ่งเป็นการจากไปโดยไม่มีวันกลับ ท่านเป็นผู้คุ้นเคยกันเป็นการส่วนตัว และได้ร่วมงานกันสรรสร้างวัดให้เจริญยิ่งขึ้น ท่านได้ดำรงตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการของวัด เริ่มตั้งแต่สร้างอุโบสถจนสำเร็จลงด้วยดีและสร้างวิหารยังไม่ทันเรียบร้อย ท่านก็ต้องจากไปเสียแล้ว นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ รน. เป็นผู้ใคร่ในการบุญกุศล เพราะว่าเมื่อกิจการงานกุศลเกิดขึ้น ท่านจะต้องไปช่วยจัดการทำโดยทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังปัญญาความคิดอย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก

เมื่อท่านต้องจากไปเสียอย่างนี้ นับว่าเป็นการสูญเสียบุคคลซึ่งเป็นกำลังสำคัญของวัดไปคนหนึ่ง เหมือนว่าร่างกายต้องขาดอวัยวะสำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป แต่นั้น

ก็เป็นไปตามกฎธรรมดาของสังขารทั้งปวง ย่อมมีเกิดขึ้นและดับไปในที่สุด.

อาตมา ขออำนาจบุญกุศลที่ท่านได้สั่งสมมานั้น จงเป็นพลวปัจจัย อำนวยผลให้วิญญาณของ นาวาโท สุข สงกรานตานนท์ รน. ไปสู่สุคติโลกสวรรค ในภพภาคหน้าเถิด

พระครูปลัดดี ปมุตฺโต
ผู้ดำเนินการสร้างอุโบสถ
วัดวิจิตรการนิมิตร

อาลัยกถา

เมื่อได้รับข่าวการสูญเสียชีวิตของ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ อาตมารู้สึกเศร้าสลดใจอย่างมาก เพราะการเสียชีวิตของ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน. นั้น เป็นการสูญบุคคลสำคัญคนหนึ่งในวัดวิจิตรการนิมิตร ซึ่งท่านได้เคยร่วมงานในวัดนี้มานานและเป็นกำลังสำคัญยิ่ง ท่านเคยดำรงตำแหน่งรองคณะกรรมการ ร่วมจัดงานสำคัญ ๆ ของวัดมาตลอด เริ่มตั้งแต่สร้างอุโบสถ จนสำเร็จและสร้างวิหารซึ่งยังไม่เรียบร้อย ท่านมีความสามารถในหน้าที่การงานที่รับมอบหมายได้เป็นอย่างดียิ่ง นับว่าท่านได้เป็นบุคคลที่เข้าถึงพระพุทธศาสนา เป็นอุบาสกที่น่าเคารพนับถือ และควรเป็นแบบอย่างแก่สาธุชนทั่วไปเป็นอย่างดี น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน. ตั้งแต่ท่านได้ไปร่วมงานในการก่อสร้างวัดวิจิตรการนิมิตร จนถึงวันที่ท่านเสียชีวิต ท่านได้ใช้กำลังการและกำลังความคิดได้ช่วยกันริเริ่มทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อพระศาสนา โดยเฉพาะวัดวิจิตรการนิมิตรได้

เป็นอันดี ท่านสามารถทำงานได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นงานต่ำหรืองานชั้นสูงให้สำเร็จลงด้วยดี ท่านเป็นที่เคารพรักของสาธุชนและสมณะโดยทั่วไป

การสูญเสีย น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน นี้ คงถือได้ว่าวัดวิจิตรการนิมิตรได้สูญเสียกำลังสำคัญของวัดไปส่วนหนึ่ง อันเป็นการสูญเสียบุคคลสำคัญของวัดที่จะช่วยกันสรรสร้างให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้น

อาตมา ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยจงอำนวยผลให้วิญญาณของ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ รน. ไปสู่สุคติในสัมปรายภพเถิด.

พระครูวิจิตรวรวัฒน์
เจ้าอาวาสวัดวิจิตรการนิมิตร

การบรรจุอัฐิ

ภายหลังการ ณาปนกิจศพของผู้ถึงแก่กรรมแล้ว บรรดาคณาญาติก็นำอัฐิของผู้ตายไปบรรจุ ไว้ยังสถานที่ต่าง ๆ กันแล้วแต่จะเห็นสมควร บางท่านนำไปบรรจุในโกฏิเก็บไว้เคารพบูชาในบ้าน บางท่านนำไปบรรจุไว้ในเจดีย์ตามบริเวณวัดวาอาราม บางท่านนำไปบรรจุไว้ที่ฐานพระพุทธรูป คงจะได้ขอพระราชทานอัญเชิญพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว บางตอนมากล่าวอ้าง คือ เมื่อพระองค์ทรงดำรงพระราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงค้นคว้าศึกษาทางโบราณคดี ณ เมืองศรีสัชชนาลัยซึ่งเป็นราชธานีสมัยกรุงสุโขทัย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๑ พระองค์ทรงค้นพบพระเศียร พระหัตถ์ และพระบาทของประพุทธรูปองค์หนึ่ง เป็นพระพุทธรูปประทับยืน ยกพระหัตถ์เบื้องขวาเสมอพระอุระ แบบปางห้ามญาติ พระองค์ทรงพระราชดำริว่า มีลักษณะงดงามต้องพระราช

หฤทัย จึงโปรดเกล้าให้อัญเชิญเข้าสู่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ช่างปั้นปฏิสังขรณ์ขึ้นให้สมบูรณ์แบบเต็มพระองค์ การซ่อมนั้นอยู่ในรัชสมัยที่พระองค์เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติแล้ว คือเริ่มซ่อมแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคา พ.ศ ๒๔๕๖ เสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๔๕๘ ต่อมาทางกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำไปประดิษฐานไว้ ณ พระวิหารด้านทิศเหนือขององค์พระปฐมเจดีย์ จนเวลาล่วงมาได้ ๘ ปี คือเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ, ๒๔๖๖ ขณะที่พระองค์เสด็จทางชลมารคขึ้นไปยังมณฑลอยุธยา และประทับแรมอยู่ ณ พลับพลาต้อนรับเสด็จริมน้ำ ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยู่ยุธยา ก็มีอภินิหารให้ทรงอนุสรณ์ถึงพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์ทรงอัญเชิญไปประดิษฐานไว้ ณ องค์พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐมขึ้นมาได้ว่ายังมิได้พระราชทานนามพระพุทธรูปองค์นั้น จึงโปรดเกล้าฯพระราชทานนามตามนิมิตที่ทรงค้นพบ ณ เมืองศรีสัชนาลัย ในจังหวัดสุโขทัยว่า "พระร่วงโรจนฤทธิ์ศรีอินทราทิตย์ ธรรโมภาส มหาวชิราวุธราช ปูชนียบพิตร,,

และพระองค์ได้ทรงทำพินัยกรรมไว้ก่อนเสด็จสวรรคตว่า พระอังคารของพระองค์นั้น ขอให้บรรจุไว้ใต้ฐานพระพุทธชินสีห์วัดบวรนิเวศวิหารส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งขอให้กันเอาไว้ไปบรรจุใต้ฐานพระร่วงโรจน์ฤทธิ์ ที่พระปฐมเจดีย์ในโอกาสอันเหมาะสมซึ่งไม่ติดกับงานพระเมรุ

พระอังคารบรรจุไว้เหมาะสมที่พสกนิกรจะได้ไปกระทำการถวายสักการะบูชากราบไหว้บูชาเป็นอย่างยิ่ง อัฐิของบุคคลทั่วไปบางตระกูลซึ่งเป็นพุทธศาสนิกชน จึงนิยมนำไปบรรจุไว้ในเจดีย์ตามวัดวาอาราม สำหรับลูกหลาน ญาติมิตรสหายและบริวารจะได้ร่วมใจกันไปทำบุญ บังสุกุลตามวันกันขัตฤกษ์ เช่นวันสงกรานต์เป็นต้น ซึ่งจะได้มีโอกาสพบปะวิสาสะซึ่งกันและกัน นำมาซึ่งความปลื้มปิติยินดี รักใคร่สามัคคีเป็นอันดีต่อกันอีกทางหนึ่งด้วย

นาวาโทสุข สุงกรานตานนท์ เป็นผู้มีอัธยาศัยไมตรีจิตใจมั่นในรสพระธรรม โอบอ้อมอารี เป็นบุคคลตัวอย่างที่ดี ที่น่าเคารพนับถืออย่างยิ่ง เท่าที่ผมได้รู้จัก และเป็นกรรมการก่อตั้งสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนวัดปากน้ำ

มาด้วยกัน ร่วมประกอบการกุศลที่วัดปากน้ำฝั่งเหนือมาด้วยกันเสมอ ๆ ผลเคารพนับถือท่าน ท่านไปกลับ หลับไม่ตื่นฟื้นไม่มีเสียแล้ว แต่คุณความดีของท่านยังคงอยู่เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผมชั่วนิรันดร. ประดุจเจดีย์อันการะเป็นอนุสรณ์ที่กล่าวมาข้างต้น

วรสิทธิ อินทาปิ่จ. ธ.บ

คำนำพิธีการบำเพ็ญกุศล
ในทางพระพุทธศาสนา

การบำเพ็ญกุศลในทางพระพุทธศาสนา โดยทั่วไป ย่อมมีพิธีการเหมือนกันหมด คณะเจ้าภาพได้พิจารณาเห็นว่าควรรวบรวมพิมพ์เผยแพร่ อันเป็นคู่มือจะนำประโยชน์ให้แก่ผู้ได้รับจะได้นำไปใช้เมื่อถึงกาลอันควรประสงค์จะทำ จะได้ไม่ขลุกขลักสับสน จะได้ทราบและเตรียมการกับจัดดำเนินการ พร้อมใช้ถ้อยคำกล่าวให้ถูกต้อง อันจะทำให้เกิดความเข้าใจ และมารยาทที่ดีงามแต่ภิษุสงฆ์ กับจะได้ทราบพุทธบัญญัติบางประการไว้พอสมควร

ข้าพเจ้าต้องขออภัยที่ได้หยิบยกหนังสือพิธีการมาบำเพ็ญกุศลในทางพุทธศาสนาหลายเล่ม จากท่านผู้รู้และรวบรวมไว้นำมารวบรวมกับแก้ไขบ้างเล็กน้อยจากท่านผู้รู้อีกต่อหนึ่งโดยเจตนาที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น จึงขอขอบคุณต่อทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

เนื่องจากท่านผู้ล่วงลับไปแล้วคือ น.ท. สุข สงกรานตานนท์ ท่านผู้นี้รักและปฏิบัติในหน้าที่พิธีกรณ์ทางพุทธศาสนาอยู่เป็นนิจ และพิธีกรณ์ปฏิบัติทำนองเดียวกันโดยตลอดมา จึงหวังว่าบทพิธีการบำเพ็ญกุศลในทางพุทธศาสนานี้ จะเป็นคู่มือได้ดีต่อไป

เจ้าภาพ

คู่มือถวายทาน

คำถวายทานสามัญ

สุทินฺนํ วต เม ทานํ อาสวกฺขยาวหํ โหตุ
ทุติยมฺปิ สุทินฺนํ วต เม ทานํ อาสวกฺขยาวหํ โหตุ
ตติยมฺปิ สุทินฺนํ วต เม ทานํ อาสวกฺขยาวหํ โหตุ ฯ

คำแปล

ทานอันข้าพเจ้าถวายดีแล้วหนอ ขอจงนำไปสู่พระนิพพานอันเป็นที่สิ้นอาสวะกิเลส ทานอันข้าพเจ้าถวายดีแล้วหนอ ขอจงนำไปสู่พระนิพพาน อันเป็นที่สิ้นอาสวะกิเลส แม้ในวาระที่ ๒ ทานอันข้าพเจ้าถวายดีแล้วหนอ ขอจงนำไปสู่พระนิพพาน อันเป็นที่สิ้นอาสวะกิเลส แม้ในวาระที่ ๓

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มยํ ภนฺเต ภตฺตานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ ภตฺตานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ข้อน้อมถวายภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายสลากภัตต์

เอตานิ มยํ ภนฺเต ภตฺตานิ สปริวารานิ อสฺกฏฺฐาเน ฐปิตานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ เอตานิ ภตฺตานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ อันตั้งอยู่ ณ ที่โน้นแก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายข้าวสงฆ์

อิมสฺมึ ฐาเนเยว อิมานิ ภตฺตานิ สสูปพฺยญฺชนสมฺปนฺนานิ สปานกานิ เภสชฺชานิ พุทฺธปฺปมุขสฺสเทม ฯ

(ถ้าถวายคนเดียวเปลี่ยน เทม เป็น เทมิ)

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ถวายภัตตาหารเหล่านี้ มีสูปะพยัญชนะ (แกงกับ) บริบูรณ์ พร้อมทั้งน้ำและเภสัชอันตั้งอยู่ในที่นี้แลพระภิกษุสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข ฯ

การถวายข้าวสงฆ์เป็นธรรมเนียมสืบมาแต่โบราณ ได้แก่อาหารที่ถวายพระพุทธรูป มีพระภิกษุสงฆ์รวมอยู่ด้วยเช่นถวายในคราวภิกษุสงฆ์ลงฉันที่ศาลาการเปรียญเป็นต้น ฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มยํ ภนฺเต ตณฺฑุลานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ ตณฺฑุลานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายข้าวสาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับข้าวสาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าไตรจีวร

อิมานิ มยํ ภนฺเต ติจีวรานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ ติจีวรานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าไตรจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าไตรจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพระเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าจำนำพรรษา

อิมานิ มยํ ภนฺเต วสฺสาวาสิกจีวรานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ วสฺสาวาสิกจีวรานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าจำนำพรรษา กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าจำนำพรรษา กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มยํ ภนฺเต วสฺสิกสาฏิกจีวรานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ วสฺสิกสาฏิกจีวรานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าอาบน้ำฝน กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มยํ ภนฺเต ปํสุกูลจีวรานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ ปํสุกูลจีวรานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้าบังสุกุลจีวร (ผ้าป่า) กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารเหล่านั้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้ากฐินแบบมหานิกาย

อิมํ สปริวารํ กฐินจีวรทุสฺสํ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม ทุติยมฺปิ อิมํ สปริวารํ กฐินจีวรทุสฺสํ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม ตติยมฺปิ อิมํ กฐินจีวรทุสฺสํ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ แม้ในวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้แก่พระภิกษุสงฆ์ แม้ในวาระที่ ๓ ฯ

คำถวายผ้ากฐินแบบธรรมยุตติกนิกาย

อิมํ ภนฺเต สปริวารํ กฐินจีวรทุสฺสํ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมํ สปริวารํ กฐินจีวรทุสฺสํ ปฏิคฺคณฺหาตุ ปฏิคฺคเหตฺวา จ อิมินา ทุสฺเสน กฐินํ อตฺถรตุ อมฺหากํ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ครั้นรับแล้วขอจงกรานกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญฯ

คำถวายเครื่องบูชาพระ

อิมินา สกฺกาเรน พุทฺธํ ปูเชมิ อิมินา สกฺกาเรน ธมฺมํ ปูเชมิ อิมิน สกฺกาเรน สงฺฆํ ปูเชมิ ฯ

ถ้าหลายคนเปลี่ยน ปูเชมิ เป็น ปูเชม ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าบูชาพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้าด้วยเครื่องสักการะนี้ ฯ

คำถวายธูปเทียนดอกไม้

มยํ ภนฺเต อิเมหิ ธูปทีปปุปฺผวเรหิ รตนตฺตยํ อภิปูเชม มยํ อมฺหากํ รตนตฺตยสฺส ปูชา ทีฆรตฺตํ หิตสุขาวหา โหตุ อาสวกฺขยปตฺติยา ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอบูชาพระรัตนตรัย ด้วยธูปเทียนดอกไม้อันประเสริฐเหล่านี้ การบูชาพระรัตนตรัยของข้าพเจ้าทั้งหลายนี้ จงนำมาซึ่งประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้า สิ้นกาลนาน เพื่อบรรลุพระนิพพาน อันเป็นที่สิ้นไปแห่งอาสวะกิเลส ฯ

คำถวายสังฆทานอุทิศ

อิมานิ มยํ ภนฺเต ภตฺตานิ สปริวารานิ ภิกฺขุสงฺฆสฺส โอโณชยาม สาธุ โน ภนฺเต ภิกฺขุสงฺโฆ อิมานิ ภตฺตานิ สปริวารานิ ปฏิคฺคณฺหาตุ อมฺหากญฺเจว มาตาปิตุอาทีนํ ญาตกานญฺจ ทีฆรตฺตํ หิตาย สุขาย ฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระภิกษุจงรับภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าและญาติมิตรมีบิดามารดาเป็นต้น สิ้นกาลนานเทอญฯ

เมื่อพิจารณาดูคำถวายสังฆทานที่กล่าวไว้ข้างต้นและคำถวายสังฆทานอุทิศ จะเห็นว่าผิดกันเล็กน้อยคือเปลี่ยน **อมฺหากํ** เป็น **อมฺหากญฺเจว** แล้วเติม **มาตาปิตุอาทีนญฺจ ญาตกานํ** จ หน้า **ทีฆรตฺตํ** ถ้าทายกต้องการถวายทานเป็นคำอุทิศ ก็พึงเปลี่ยนและเติมคำเหล่านั้นในคำถวายทานธรรมดา ก็เป็นอันใช้ได้ทุก ๆ บท ฯ

คำอาราธนาศีล ๕

มยํ ภนฺเต (วิสุํ วิสุํ รกฺขนตฺถาย)ติสรเณน สห ปญฺจ สีลานิ ยาจาม ทุติยมฺปิ มยํ ภนฺเต ฯลฯ ตติยมฺปิ มยํ ภนฺเต ฯลฯ

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอศีล ๕ ประการ พร้อมทั้งพระไตรสรณคมน์ (เพื่อต้องการจะรักษาต่างๆกัน ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ฯลฯ แม้หนที่ ๒ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ฯลฯ แม้หนที่ ๓ ฯ)

คำอาราธนาพระสวดมนต์

อาราธนาพระปริตต์

วิปตฺติปฏิพาหาย สพฺพสมฺปตฺติสิทฺธิยา
สพฺพทุกฺขวินาสาย ปริตฺตํ พฺรูถ มงฺคลํ
วิปตฺติปฏิพาหาย สพฺพสมฺปตฺติสิทฺธิยา
สพฺพภยวินาสาย ปริตฺตํ พฺรูถ มงฺคลํ
วิปตฺติปฏิพาหาย สพฺพสมฺปตฺติสิทฺธิยา
สพฺพโรควินาสาย ปริตฺตํ พฺรูถ มงฺคลํ

คำแปล

ขอท่านทั้งหลาย จงสวดพระปริต์อันเป็นมงคลเพื่อป้องกันความวิบัติ เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวง เพื่อให้ทุกข์ทั้งหมดพินาศไป เพื่อให้ภัยทั้งหมดพินาศไป เพื่อให้โรคทั้งหมดพินาศไปฯ

คำอาราธนาพระเทศน์วันธรรมดา

(อาราธนาธรรม)

พฺรหฺมา จ โลกาธิปติ สหมฺปติ
กตญฺชลี อนฺธิวรํ อยาจถ
สนฺตีธ สตฺตาปฺปรชกฺขชาติกา
เทเสตุ ธมฺมํ ธมฺกมฺปิมํ ปชํฯ

คำแปล

แท้จริง ท้าวสหัมบดีพรหม ผู้เป็นอธิบดีของโลกได้ประณมกรนมัสการ กราบทูลวิงวอนพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ประเสริฐว่า สัตว์ทั้งหลายที่มีธุลี คือราคาทิกิเลสในปัญญาจักษุน้อยเบาบาง มีอยู่ในโลกนี้ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าจงแสดงธรรมอนุเคราะห์หมู่สัตว์โลกนี้เถิดฯ

คำกรวดน้ำ

ยงฺกิญฺจิ กุสลํ กมฺมํ กตฺตพฺพํ กิริยํ มม กาเยน วาจามนสา ติทเส สุคตํ กตํ เย สตฺตา สญฺญิโน อตฺถิ เย จ สตฺตา อสญฺญิโน กตํ ปุญฺญผลํ มยฺหํ สพฺเพ ภาคี ภวนฺตุ เต เย ตํ กตํ สุวิทิตํ ทินฺนํ ปุญฺญผลํ มยา เย จ ตตฺถ น ชานนฺติ เทวา คนฺตฺวา นิเวทยุํ สพฺเพ โลกมฺหิ เย สตฺตา ชีวนฺตาหารเหตุกา มนุญฺญํ โภชนํ สพฺเพ ลภนฺตุ มม เจตสาฯ

คำแปล

กุศลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งควรทำด้วยกายวาจาใจ เป็นเหตุให้ไปเกิดในไตรทศเทวสถานโดยง่าย เราได้ทำแล้ว บรรดาสัตว์ทั้งสิ้นที่มีสัญญาก็ดี ที่ไม่มีสัญญาก็ดี จงเป็นผู้มีส่วนได้เสวยผลบุญที่เราทำแล้ว เหล่าสัตว์ที่ไม่รู้ส่วนบุญ ขอทวยเทพจงช่วยไปบอกให้รู้ บรรดาสัตว์ทั้งหมดในโลกที่เลี้ยงชีวิตด้วยอาหาร ขอจงได้อาหารที่พอใจด้วยจิตที่เราคิดเกิด ฯ

พิมพ์ที่ประเสริฐการพิมพ์ ๒๘/๒-๓ ถนนวังเดิม กรุงเทพมหานคร
นายถวัลย์ ริบประเสริฐ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. ๔๖๖๔๒๑๐